

El criminal de la matança d'Atocha entra en la família ultra dels Sandoval

La nova vida de Fernández Cerrá

En llibertat condicional des del març de 1992, José Fernández Cerrá, autor del múltiple assassinat d'Atocha, refà la seua vida a Alacant. La seua nova família és reconegudament ultra. Ara és cosí de M.A. Panadero Sandoval, que fa quinze anys va assassinar el jove Miquel Grau.

José Fernández Cerrá, Carlos García Juliá, Leocadio Jiménez Caravaca, Francisco Albadalejo Corredera i Gloria Herguedas Herrando foren processats per la matança comesa el 24 de gener de 1977 al despatx laboralista del carrer d'Atocha de Madrid, on van ser assassinats quatre advocats i un auxiliar administratiu, i a més van resultar ferits greus quatre juristes més que en patiran les seqüeles durant tota la vida. La sentència del 4 de març de 1980 va acusar José Fernández Cerrá i Carlos García Juliá com a autors materials de les morts, i els va condemnar a 193 anys de presó cada un.

LES NOCES DE CERRÁ

El 1969, Cerrá, ex-venedor de pisos i voluntari de l'exèrcit, es va casar amb una dona basca, que es va separar d'ell el 1976 "a causa del clima constant d'amenaçes i tensió política que es respirava a la casa". La va substituir la treballadora sanitària i correli-gionària seua a Fuerza Nueva, Gloria Herguedas. Però Herguedas no va conviure amb Cerrá massa temps.

La presó va dividir la parella ultra. Ara, María Ángeles Díaz Panadero és la nova dona de José Fernández Cerrá, a qui va conèixer a la presó d'Herrera de la Mancha quan visitava el seu cosí -i company de cel·la de Cerrá-, Miguel Ángel Panadero Sandoval, que complia condemna per l'assassinat, l'any 1977, de Miquel Grau, militant del Moviment Comunista, mentre penjava cartells commemora-

tius de la diada del País Valencià.

UNA GASOLINERA ULTRA

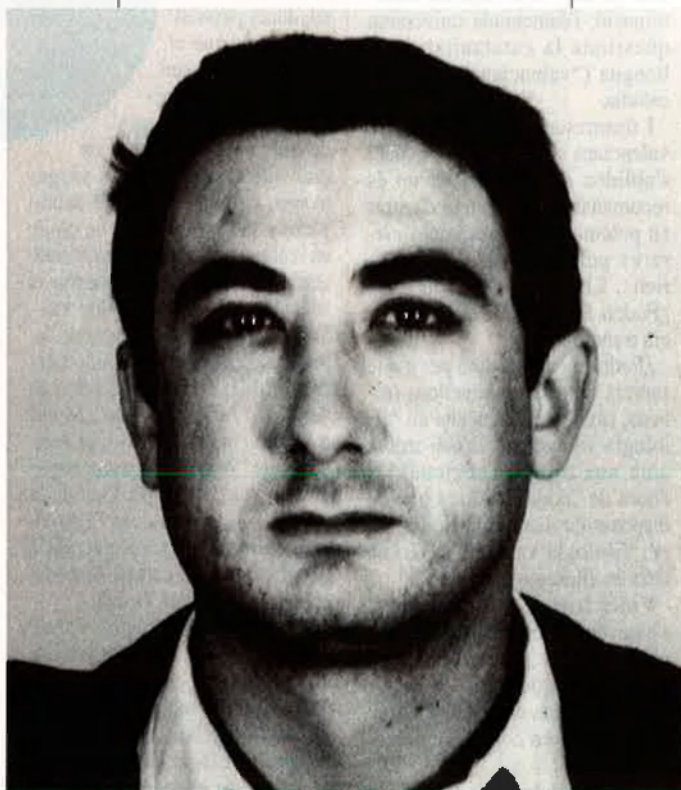
Miguel Ángel Panadero és fill de José Panadero i de Marina Sandoval. Rics vinguts a menys, els Sandoval havien estat anys enrere propietaris de quatre gasolineres a Alacant, a més de tres a Albacete, diverses a València, una a Silla i una altra a la Coveta Fumà (Campello). Les van anar venent totes excepte les dues que encara hi ha a l'Avinguda de Dénia, números 80 i 75. En aquesta última és on hi ha les oficines on treballa la dona de Cerrá, que també sol anar-hi algunes estones per anar familiaritzant-se amb el negoci. Les gasolineres estan re-

gistrades a nom de la dona, hereva legal de la fortuna de l'avi, el milionari d'Albacete Celestino Sandoval, la fortuna del qual van dilapidar els seus descendents. La reserva alacantina de la Policia Nacional es va proveir durant anys a les gasolineres Sandoval, fins que fa quatre mesos el seu encarregat es va negar a posar un cartell amb les cares dels terroristes més buscats. ¿Estrany, no? "Podríem tenir un atemptat", va argumentar el treballador. La fama ultra de la gasolinera Sandoval ve de lluny: José Panadero, l'amo, sempre ha rebut amb els braços oberts els membres de l'extrema dreta.

Pare de sis fills, de 74 anys i natural de Portbou -igual que Vicente García Ribes, ex-president del sindicat franquista del Transport, vell *bunker* de nostàlgics on es va organitzar la matança d'Atocha-, Panadero pare va ser voluntari de la División Azul i va militar en la Falange.

Almenys en dues ocasions, la policia va investigar les activitats de la gasolinera Sandoval i va escorcollar els soterranis, buscant-hi possibles armes o explosius, encara que no hi va trobar res. Panadero Sandoval, que actualment viu a València, era de la penya local de Fuerza Nueva, on coincidia amb Javier Campo, J. Badías, Félix Moreno fill, Joaquín Carratalá, Manuel Vidal, Emilio Salar i Martínez Quintanilla. També era amic de l'inquiet ultra Seguí Alvarez.

Un d'aquests ultres, Martínez Quintanilla, va treballar uns anys a la gasolinera dels Sandoval. Agressor habitual, la seva colla va actuar en els atemptats contra les llibreries

José Fernández Cerrá, autor material de la matança d'Atocha.

EFE

Estació de servei Sandoval, la tapadora ultra d'Alacant.

J. C. SOLER

Set i Mig i Compàs, i en agressions contra actes nacionalistes. Quintanilla va ser detingut juntament amb Vicente Fuster i Ildefonso de la Encarnación Moreno. Uns dies abans, el 30 de setembre de 1984, al celler de la cafeteria Regine's de Benidorm, van aparèixer tres maletes amb vint quilos de goma-2, amonita, pólvora negra, metxes, tres granades de mà de fabricació italiana i una pistola del 45. El Regine's era propietat de Fuster, del gestor administratiu Juan Ochando, de Luis Díaz, ex-president de la Diputació d'Alacant per la UCD i actual president de la Cambra de Comerç, i del joier i germà de l'ex-alcalde socialista Luis Catalán. Manuel Rubio, reconegut ultra i confident, era treballador de Regine's. Dins les maletes hi havia diverses targetes a nom de Vicente Fuster, que aleshores era secretari local de Solidaridad Española, i que des del 2 de febrer de 1990 està en llibertat.

AMICS BEN SITUATS

En llibertat condicional des del març d'enguany, la nova família alacantina de Cerrá nega conèixer el seu passat activista. Cerrá, però, no és l'únic ultra que

s'ho passa bé. El seu amic Carlos García Juliá va aconseguir el 1984 la qualificació de pres de segon grau, gràcies al jutge Donato, i encara que havia amenaçat uns funcionaris amb una pistola quan intentava fugir. Des del setembre de l'any passat, García Juliá, es troba en llibertat condicional i ha muntat una empresa de seguretat amb Jaime Febrel, un altre ultra provinent de Fuerza Nueva. L'empresa es dedica a fer informes i seguiments detectius. García & Febrel Asociados està domiciliada a Madrid però no està legalitzada pel Ministeri de l'Interior. Pel que fa a Javier Lerdo de Tejada, va fugir de la justícia l'abril de 1979, aprofitant un permís de cap de setmana que li va concedir el polèmic jutge Rafael Gómez Chaparro, instructor –i obstaculitzador– del sumari del cas Atocha. Va viure a l'Argentina i ara, segons el Ministeri de Justícia, podria trobar-se a Xile.

UN CAS DE PURA REVENJA

Rosa Maria Rodríguez, jutgessa de vigilància de Valladolid en substitució del titular, Francisco Salinero Román, va concedir el mes de juny de 1989 un permís penitenciari de sis dies a l'ultra José

Fernández Cerrá. Antoni Asunción, responsable d'Institucions Penitenciàries, va revocar aquella decisió i va ordenar que el pres fos traslladat al Centre d'Observació Penitenciària de Madrid. Asunción va voler evitar així que un altre ultra s'escapés aprofitant un permís. Cerrá el va acusar de cometre un delictes de prevaricació perquè no li havia concedit aquell respir en la seua condemna. El mateix Salinero va obrir diligències contra Asunción quan va descobrir que havia impedit l'alegre esbarjo facilitat al pres ultra.

La Sala Penal de l'Audiència de Valladolid se'n va inhibir, s'hi va declarar incompetent, i ara les diligències es traslladaran a l'Audiència Provincial de Madrid. Asunción havia declarat a Valladolid: "Es millor no concedir permisos a presos sobre els quals hi haja dubtes". Xavier Boix, advocat d'Asunción, ha sol·licitat la nul·litat de tot el procés, i ha qualificat d'irregular l'actuació del jutge Salinero, que va actuar com a jutge de vigilància penitenciària i alhora com a instructor de la causa. La persecució és servida i la revenja és a punt.

**Marc Berenguer
Pepa Ruso**